

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 18 mars 1999

Nr 322—328

INNEHÅLL

Nr	Sidan
322	Lag om ändring av fastighetsbildningslagen 869
323	Lag om ändring av 5 och 14 b § fastighetsregisterlagen 877
324	Lag om ändring av 49 a § lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter 879
325	Förordning om ikraftträdande av lagen om ändring av 52 § kärnenergilagen 880
326	Statsrådets beslut om ändring av statsrådets beslut om de allmänna villkoren för lån som ges av statens kärnavfallshanteringsfonds tillgångar 881
327	Förordning om upphävande av förordningen om affärssignum 883
328	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om vissa av ministeriets beslut 884

Nr 322

Lag

om ändring av fastighetsbildningslagen

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i fastighetsbildningslagen av den 12 april 1995 (554/1995) 33 §, 6 kap., 129 § 3 mom., 18 kap. samt 282 a och 293 §,
av dessa lagrum 18 kap. sådant det lyder jämte ändringar och 282 a § sådan den lyder i lag 1188/1996,
ändras 2 § 3 punkten, 5, 14 och 20 §, 21 § 2 mom., 22 § 1 och 2 mom., 24 § 2 mom., 29 § 1 mom., 32 §, 34 § 1—3 mom., 35 och 36 §, 57 § 2 mom., 58 § 3 mom., 62 och 64 §, 69 § 1 mom., 78 § 3 mom., 113 och 114 §, 117 § 1 mom., 118 §, 120 § 1 mom., 122 §, 123 § 1 mom., 129 § 1 mom., 132 § 3 mom., 141 § 2 mom., 154 § 1 mom. 9 punkten, 155 §, 156 § 2 mom., 157 § 1 mom., 160 och 165 §, 168 § 4 mom., 185 § 1 mom., 209 § 2 mom., 212 § 2 mom., 283 §, 285 § 2 mom. samt 285 a och 288 a §,
av dessa lagrum 5 och 36 § sådana de lyder delvis ändrade i nämnda lag 1188/1996, 21 § 2 mom., 22 § 2 mom., 156 § 2 mom., 285 § 2 mom. samt 285 a och 288 a § sådana de lyder i lag 273/1998, 20 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 273/1998, 35 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1106/1996 samt 64 § och 212 § 2 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1188/1996, samt
fogas till 3 § ett nytt 2 mom., till lagen nya 5 a, 22 a, 22 b och 23 a §, till 29 § ett nytt 3 mom., till lagens 4 kap. en ny 37 a § samt till lagen nya 62 a, 62 b, 150 a och 154 a § som följer:

2 §

I denna lag avses med

3) *tomt* en fastighet som bildats enligt den bindande tomtindelningen och införts som tomt i fastighetsregistret,

3 §

Fastighetsförrättningar och andra åtgärder som avses i 1 mom. ombesörjs av lantmätetriverkets lantmäteribyråer. Inom detaljplaneområden skall dock den myndighet som i enlighet med 5 § fastighetsregisterlagen för

RP 110/1998
JsUB 16/1998
RSv 253/1998

fastighetsregister inom området ombesörja fastighetsförrättningar och andra åtgärder på det sätt som närmare bestäms nedan i 5 §. Om en fastighetsförrättning gäller både ett detaljplaneområde och ett område utanför detta, ombesörjs förrättningen likväl av lantmäteribrån.

5 §

Förrättningsingenjören kan vara en i tjänsteförhållande vid lantmäteriverket anställd diplomingenjör som har avlagt en för uppgiften lämplig examen vid en teknisk högskolas avdelning för lantmåteri eller en ingenjör eller tekniker som har avlagt en för uppgiften lämplig examen vid en yrkeshögskola eller en teknisk läroanstalt eller kommunens fastighetsingenjör eller en i tjänsteförhållande hos kommunen anställd ingenjör eller tekniker som har avlagt en ovan avsedd examen.

En vid lantmäteriverket anställd ingenjör eller tekniker kan vara förrättningsingenjör vid styckning, frivilligt ägobyte, rågång, servitutsförrättning, bildande till lägenhet av ett fristående område, överföring och bildande till lägenhet av en andel i ett samfällt område, bildande av samfällt område och sådan vägförrättning som avses i lagen om enskilda vägar (358/1962).

Om kommunen i enlighet med 5 § fastighetsregisterlagen för fastighetsregister inom ett detaljplaneområde, skall då styckning, frivilligt ägobyte, rågång, servitutsförrättning, bildande till lägenhet av ett fristående område, överföring och bildande till lägenhet av en andel i ett samfällt område och sådan vägförrättning som avses i lagen om enskilda vägar förrättas inom detaljplaneområdet, förrättningsingenjören vara en hos kommunen anställd fastighetsingenjör, ingenjör eller tekniker. Fastighetsingenjören är förrättningsingenjör även vid tvångsbyte av ägor, vid förrättning enligt 62 § som verkställs i samband med styckning och utöver rågång även vid annan fastighetsbestämning.

Om det i samband med en förrättning som avses i 2 eller 3 mom. är nödvändigt att vidta en åtgärd som gäller något annat än fastighetsbestämning eller servitut eller en åtgärd som avses i 156 § 3 mom., skall fastighetsingenjören vara diplomingenjör.

5 a §

En hos kommunen anställd fastighetsingenjör, ingenjör eller tekniker kan inom

den egna kommunens område med samtycke av kommunen förordnas att vara förrättningsingenjör vid en förrättning som verkställs utanför det område som avses i 5 § 3 mom.

En i tjänsteförhållande vid lantmäteriverket anställd förrättningsingenjör som avses i 5 § 1 mom. kan med samtycke av lantmäteribrån förordnas att vara förrättningsingenjör vid en förrättning som avses i 5 § 3 mom.

14 §

Ansökan om fastighetsförrättning skall göras skriftligen hos den lantmäteribrån inom vars område föremålet för förrättningen eller den största delen av det är beläget. En förrättning som avses i 5 § 3 mom. söks dock hos den som för kommunens fastighetsregister. Nedan bestäms särskilt om hur en förrättning blir anhängig utan ansökan.

Genom förordning föreskrivs närmare om ansökan och den utredning som skall fogas till ansökan.

20 §

På en registerenhet kan ett område med bestämda gränser (*outbrutet område*) bildas till en särskild fastighet eller överföras till en förefintlig fastighet genom styckning. En tomt som följer den bindande tomtindelningen bildas genom styckning eller någon annan fastighetsbildningsförrättning. Vid bildandet av en tomt är det genom beslut av förrättningsmännen möjligt att i ringa grad avvika från tomtindelningen enligt vad som närmare föreskrivs genom förordning.

Den fastighet som bildas genom styckning kan omfatta outbrutna områden också från flera fastigheter eller från ett samfällt område. Den tomt eller det allmänna område som bildas genom styckning kan även omfatta hela fastigheter (*samstyckning*).

Ett samfällt område som överlåtits bildas till en fastighet eller överförs till en förefintlig fastighet genom styckning. Av ett samfällt strömfall eller av en del därav kan genom styckning bildas en *strömfallslägenhet*.

21 §

Vid en styckning skall fastställas vilken av de nybildade fastigheterna som är stomfastighet. Stomfastigheten skall vara den fastighet som bildats åt den person som enligt lagfarts- och inteckningsregistret är ägare till moderfastigheten. Vid en styckning skall

fastställas av vilket eller vilka outbrutna områden styckningsfastigheten har bildats. De uppgifter som här avses skall antecknas i fastighetsregistret. Om flera fastigheter har bildats åt den ovan nämnda ägaren, antecknas som stomfastighet den fastighet ägaren uppger som stomfastighet.

22 §

Styckning får sökas av ägaren till ett outbrutet område eller en moderfastighet eller av en delägare som har lagfart på det outbrutna området eller fastigheten samt av innehavaren av en särskild rättighet som hänför sig till en tomt enligt den bindande tomtindelningen, om på tomten med stöd av rättigheten får uppföras byggnader som tillhör innehavaren av rättigheten.

Har ägaren överlåtit ett outbrutet område av sin fastighet till någon annan, blir styckningsförrättningen anhängig när inskrivningsmyndighetens meddelande om lagfart på fånet har inkommit till den fastighetsregistermyndighet som har till uppgift att föra fastighetsregister inom området. Inledandet av styckning kan uppskjutas och en påbörjad förrättning skall avbrytas, om det outbrutna områdets ägare företer en utredning enligt vilken avsikten inte är att bilda styckningsfastigheten enbart av ifrågavarande outbrutna område eller om det finns någon annan grundad anledning att uppskjuta inledandet eller avbryta förrättningen.

22 a §

Styckning av allmänt område förrättas på ansökan av kommunen eller ägaren till området eller en delägare.

Den som för fastighetsregistret kan vid behov även utan ansökan förordna att styckning som gäller ett allmänt område skall förrättas.

22 b §

Ett område som anvisats till allmänt område eller en del av det kan vid styckning överföras till ett förefintligt allmänt område av samma slag.

23 a §

En förutsättning för styckning av ett allmänt område är att kommunen har lagfart på det område som styckas eller att området kommer i kommunens ägo med stöd av

94 § markanvändnings- och bygglagen (132/1999) och att de fastigheter av vilka det allmänna området bildas är fria från in-teckningar eller att området befrias från dem med stöd av 29 § 3 mom. eller med stöd av 107 § markanvändnings- och bygglagen.

24 §

Samstyckning kan förrättas också när styckningsfastigheten befrias från ansvar för in-teckningar antingen helt eller så att den belastas av bara sådana in-teckningar som avses i 1 mom. 5 punkten. En tomt enligt den bindande tomtindelningen kan styckas även när innehavarna av de panträtter och särskilda rättigheter som gäller olika delar av tomten har avtalat om den företrädesordning enligt vilken in-teckningar och andra in-skrivna rättigheter skall belasta tomten.

29 §

De in-teckningar som belastar ett outbrutet område eller den mottagande fastigheten och från vilka styckningsfastigheten eller det outbrutna området och den mottagande fastigheten inte har befriats utvidgas till att gälla den fastighet som bildas.

Om ett samfällt område ingår i tomten eller det allmänna området, beaktas vid styckningen inte de in-teckningar som belastar de fastigheter som är delägare i det samfällda området, och om tomten eller det allmänna området har fått tillskott av ett samfällt område, befrias tomten eller det allmänna området för det samfällda områdets del från ansvar för in-teckningar som belastar de fastigheter som är delägare i det samfällda området.

32 §

Inom området för en bindande tomtindelning får styckning förrättas endast för bildande av en tomt enligt tomtindelningen, om inte kommunen av särskilda skäl ger sitt samtycke till styckningen. Annars får styckning inom ett detaljplaneområde inte förrättas på ett sätt som försvårar genomförandet av planen.

34 §

Inom ett område som i en generalplan med rättsverkningar har anvisats som rekreations- eller skyddsområde får en fastighet som är

avsedd som byggplats inte bildas genom styckning, om det avsevärt försvårar användningen av området för det ändamål som anges i planen.

Inom ett område som inte hör till en detaljplan eller som i en generalplan med rättsverkningar inte har anvisats för rekreations- eller skyddsändamål får en fastighet som är avsedd till byggplats bildas genom styckning, om den fastighet som bildas uppfyller de krav som markanvändnings- och bygglagen samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den ställer på en byggplats.

Inom ett område i behov av planering får ett outbrutet område som är avsett till byggplats bildas till en särskild fastighet genom styckning endast om ett bygglov för en annan än en tillfällig byggnad är i kraft för det outbrutna området när förrättningen inleds eller erhålls medan förrättningen pågår, eller om kommunen ger sitt samtycke till att fastigheten bildas.

35 §

På ett område på vilket byggförbud gäller för utarbetande av detaljplan får ett outbrutet område som är avsett till byggplats avstyckas till en särskild fastighet endast om ett bygglov för en annan än en tillfällig byggnad eller ett undantag som avses i 171 § markanvändnings- och bygglagen och som gäller rätt att bygga trots byggförbud är i kraft för det outbrutna området när förrättningen inleds eller erhålls medan förrättningen pågår, eller om kommunen ger sitt samtycke till att fastigheten bildas.

På ett område med byggnadsförbud enligt 1 mom. får ett outbrutet område genom styckning överföras till en förefintlig fastighet samt ett outbrutet område som är avsett till något annat än byggplats avstyckas till en särskild fastighet, om styckningen inte avsevärt försvårar utarbetandet av planen.

36 §

Inom ett strandområde som avses i 72 § markanvändnings- och bygglagen får ett outbrutet område som är avsett till byggplats inte avstyckas förrän en detaljplan eller en sådan generalplan med rättsverkningar i vilken särskilt bestäms om möjligheten att bygga har trätt i kraft. Uppstår det vid styckningen ovisshet om det outbrutna området är beläget inom strandområdet, skall förrättningsingenjören hänskjuta ärendet till den

regionala miljöcentralen för avgörande. Ett outbrutet område som är avsett till byggplats får dock avstyckas, om

1) det är uppenbart att bebyggandet av det outbrutna området inte försvårar utarbetandet av detaljplanen,

2) kommunen av grundad anledning har gett sitt samtycke till styckningen,

3) för ett outbrutet område som skall bildas till en särskild fastighet eller, i fråga om överföring av ett outbrutet område till en förefintlig fastighet, för den fastighet som skall bildas av det outbrutna området och den mottagande fastigheten, ett undantag som avses i 171 § markanvändnings- och bygglagen eller ett bygglov för en annan än en tillfällig byggnad är i kraft när förrättningen inleds eller erhålls medan förrättningen pågår, eller om en byggnad redan har uppförts med stöd av ett sådant lov, eller

4) den fastighet som skall bildas används för byggande som avses i 72 § 3 mom. markanvändnings- och bygglagen.

37 a §

Vad som ovan i detta kapitel bestäms om ett outbrutet område gäller i tillämpliga delar även en fastighet som ingår i den tomt eller det allmänna område som avstyckas.

57 §

En förutsättning för ägobyte inom ett detaljplaneområde är att det främjar bildandet av tomter eller ändamålsenliga byggplatser eller genomförandet av andra områdesreserveringar enligt planen.

58 §

Utan avtal mellan ägarna får ägobyte företas för att bilda en fastighet av en tomt eller av en byggplats som passar in i en detaljplan, endast om de områden som byts skall användas för samma ändamål enligt detaljplanen.

62 §

I syfte att bilda en tomt eller en sådan byggplats som passar in i en detaljplan har ägaren till tomten eller en del av byggplatsen rätt att lösa in ett i tomten eller byggplatsen ingående område som tillhör någon annan.

Om flera önskar lösa in en del av en tomt

eller av en byggplats som passar in i en detaljplan, har den företrädare vars del inklusive byggnader och anordningar är mest värd. Är de olika delarna lika värda, skall den som först yrkat inlösning ha rätt att lösa in området.

62 a §

Har inte ägaren till en del av en tomt enligt den bindande tomtindelningen anhängiggjort yrkande om inlösning av någon annan del av tomten inom ett år från ikraftträdandet av den detaljplan i vilken den bindande tomtindelningen har bestämts eller av en separat tomtindelning, har kommunen rätt att lösa in de delar som hör till tomten. Om ägaren till en tomt del likväl har anhängiggjort sitt inlösningsyrkande före kommunen eller inom 60 dagar från att kommunens yrkande delgavs ägaren, har kommunen inlösningsrätt endast om ägarens eller någon annan tomtfelsägares yrkande inte leder till att tomten tillfaller en enda ägare.

62 b §

Om ägaren till en del av en tomt enligt den bindande tomtindelningen, på grund av att den bindande tomtindelningen inte passar in i de rådande äganderättsförhållandena, inte kan använda sin mark på ett sätt som medför skäligen nytta, är kommunen skyldig att lösa in tomt delen sedan ett år förflutit från ikraftträdandet av den detaljplan i vilken bestäms om den bindande tomtindelningen eller av en separat tomtindelning, om inte någon annan ägare av en tomt del har utnyttjat sin inlösningsrätt enligt 62 §.

Kommunen befrias från sin inlösningskyldighet, om den bindande tomtindelningen har ändrats i enlighet med rådande äganderättsförhållanden och avgörandet i ärendet som gäller inlösningskyldigheten ännu inte vunnit laga kraft.

64 §

Om skiftesläggningen kan rättas eller en tomt eller byggplats som passar in i detaljplanen kan bildas genom ägobyte, skall ägobyte förrättas i stället för att ett område inlöses enligt 60—62 §. Ägobytet får förrättas utan samtycke av ägarna, även om de förutsättningar som anges i 58 § 2 mom. inte föreligger. En ytterligare förutsättning för inlösning är att inlösningen inte skadar klarheten i fastighetssystemet eller försvårar bildandet av fastigheter som passar in i detalj-

planen eller att inlösningen i sådana fall som avses i 60 och 61 § inte medför betydande olägenhet för någon sakägare.

69 §

Ett nyskiftesområde skall bilda en ändamålsenlig helhet. Ett annat än ett jord- eller skogsbruksområde enligt en detaljplan får inte utan särskilda skäl tas med i nyskifte.

78 §

Ett område som i en generalplan med rättsverkningar eller i en detaljplan har anvisats för ett allmänt behov skall om möjligt förläggas till en fastighet som ägs av kommunen, staten, en församling eller ett annat samfund för vars behov området har anvisats.

113 §

Reglering av byggnadsmark får företas, om det därigenom blir möjligt att främja bildandet till fastigheter av områden som i en detaljplan har anvisats för olika ändamål eller att utjämna en uppenbart ojämn fördelning av byggrätten på ett område för vilket en ovannämnd plan första gången har fastställts. Dessutom förutsätts för reglering att den behövs på grund av att området förväntas bli bebyggt omedelbart. Reglering av byggnadsmark får företas endast om detaljplanen innehåller en bestämmelse om att reglering av byggnadsmark kan företas för att genomföra planen.

114 §

Reglering av byggnadsmark får sökas av kommunen eller av den som äger ett område inom det område som skall planläggas. Ansökan skall göras innan den detaljplan som utarbetats för området har vunnit laga kraft.

117 §

Finns på regleringsområdet en sådan fastighet eller ett sådant överlåtet eller förbehållet outbrutet område som bara består av en sådan tomt eller byggplats som passar in i detaljplanen, får fastighetens eller det outbrutna områdets ägor inte regleras eller inlösas utan särskilda skäl.

118 §

Vid reglering av byggnadsmark avskiljs först åt kommunen de i 83 § markanvändnings- och bygglagen nämnda allmänna områden som i detaljplanen är avsedda för kommunens behov, till den del områdena inte redan är i kommunens ägo.

120 §

Områdena fördelas mellan ägarna så att varje delägare i främsta rummet får sådana områden som han äger och att delningen gör det lättare att utarbeta tomtindelning eller att bilda tomter eller byggplatser som passar in i planen. Om ett område har en bindande tomtindelning, får området inte utan särskilda skäl delas så att gränsen för ett område som tilldelas en delägare avviker från tomtindelningen.

122 §

Kan regleringsområdet inte genom åtgärder enligt 120 § 2 mom. och 121 § delas så som avses i 120 § 1 mom., får delar av ett område som är lämpligt som tomt eller byggplats enligt detaljplanen tilldelas flera delägare som äger obetydliga andelar, om ingen av dem vill lösa in hela området. Om flera delägare fordrar att få lösa in området, har den företrädare vars andel enligt delningsgrunden är störst.

Har ingen delägare som avses i 1 mom. framställt inlösningsanspråk, får kommunen lösa in hela området.

En kommun, en samkommun eller staten får vid en förrättning lösa in ett sådant allmänt område eller en sådan tomt för en allmän byggnad som avses i 96 § markanvändnings- och bygglagen och som i detaljplanen anvisats för dess behov, förutsatt att området inte skall avskiljas till kommunen enligt 118 §.

123 §

Storleken av det gatuområde som kommunen enligt markanvändnings- och bygglagen har rätt att få utan ersättning bestäms med iakttagande av vad som i nämnda lag bestäms om detta. Vid beräkningen likställs dock hela regleringsområdet med ett område som tillhör en enda markägare, och områden i kommunens ägo tas inte med i beräkningen.

129 §

När regleringsplanen har fastställts, skall de områden som varje delägare eller någon annan sakägare erhållit bildas till en eller flera fastigheter.

132 §

Inom ett detaljplaneområde får samfällda områden inte bildas.

141 §

Vid skifte kan kommunen åläggas att lösa in ett samfällt område som avses i 1 mom. eller en del av området, om området eller delen ligger inom området för en detaljplan och kommunen med stöd av markanvändnings- och bygglagen vore berättigad att lösa in det utan särskilt tillstånd.

150 a §

Ett allmänt område har inte andel i samfällda områden eller i särskilda förmåner.

154 §

Till förmån för en fastighet kan på en annan registerenhets område som *ständigt servitut* stiftas rätt

9) rätt till ett område som behövs för vägförbindelse inom ett detaljplaneområde.

154 a §

Till förmån för en fastighet inom ett stranddetaljplaneområde stiftas på en annan registerenhets område som servitut rätt att använda ett samnyttjoområde som avses i 75 § markanvändnings- och bygglagen för de fastigheter för vilkas användning området enligt planen är avsett. Detsamma gäller sådana områden som avses i 91 § 2 mom. markanvändnings- och bygglagen.

155 §

Ett servitut som avses i 154 § 1 mom. 1—4, 7 eller 9 punkten samt ett i 5 punkten i nämnda moment avsett servitut som gäller ett område som behövs som bilplats kan inom ett detaljplaneområde stiftas också till förmån för kommunen.

156 §

Inom ett detaljplaneområde får ett servitut som avses i 154 § 1 mom. 1—3 eller 9 punkten samt ett i 5 punkten avsett servitut som behövs för att användas som bilplats stiftas utan samtycke av den belastade registerenhetens ägare, om servitutet är viktigt för den berättigade fastigheten eller för kommunen och det inte medför betydande olägenhet för den belastade registerenheten eller för innehavaren av en servitutsrätt som redan belastar området.

157 §

Stiftandet av servitut får inte försvåra genomförandet av en detaljplan. Servitutet skall också i övrigt stiftas så att dess syfte nås på ett så förmånligt sätt som möjligt och så att servitutet eller dess utnyttjande inte medför onödig olägenhet för omgivningen eller större skada eller olägenhet för någon än nödvändigt.

160 §

Om sakägarna avtalar om åtgärden och den inte försvårar genomförandet av detaljplanen, kan ett servitut som har stiftats vid en fastighetsförrättning flyttas till ett annat ställe på den belastade registerenhetens område eller nya bestämmelser som begränsar utnyttjandet av servitutet utfärdas eller tidigare bestämmelser om utnyttjandet ändras. En dylik åtgärd kan vidtas även utan avtal mellan sakägarna, om den olägenhet som servitutet på grund av förändrade förhållanden orsakar kan undanröjas eller minskas och åtgärden inte medför betydande olägenhet för den berättigade fastigheten.

165 §

Stiftande, flyttning eller upphävande av ett servitut eller en rätt så som avses i detta kapitel och andra ärenden som gäller ett servitut eller en rätt behandlas vid en servitutsförrättning eller i samband med en annan fastighetsförrättning.

Vid en servitutsförrättning som verkställs på ett detaljplaneområde får ett i 156 § 3 mom. avsett ärende som gäller en rätt enligt lagen om enskilda vägar behandlas endast om det är fråga om att flytta, ändra eller upphäva denna rätt. På ett annat än ett ovan nämnt område får ett i 156 § 3 mom.

avsett ärende som gäller en rätt enligt lagen om enskilda vägar behandlas vid en servitutsförrättning endast om det samtidigt är fråga om en åtgärd som gäller ett servitut enligt 154 § 1 mom.

168 §

I fråga om en förrättning som verkställs på ett område i behov av planering, på ett strandområde som avses i 72 § markanvändnings- och bygglagen, på området för en generalplan med rättsverkningar eller en detaljplan eller på ett område på vilket byggnadsförbud gäller för utarbetande av detaljplan, sänds kallelsebrev till kommunen även i det fall att kommunen inte är sakägare vid förrättningen.

185 §

Rån till en ny registerenhet skall bestämmas exakt och utmärkas på ett varaktigt sätt i terrängen. Råns sträckning kan likväl lämnas utmärkt i terrängen på ett detaljplaneområde, med undantag för sådana stranddetaljplaneområden som avses i 10 kap. markanvändnings- och bygglagen, samt av särskilda skäl också annanstans, om inte tydligheten av fastighetsindelningen fordrar att rån utmärks eller den som äger den nybildade fastigheten så yrkar. En tydlig naturlig rå behöver inte heller märkas ut i terrängen. Om en rå i vatten inte kan utmärkas på lämpligt sätt med råmärken, anges den enbart på kartan.

209 §

Vid en fastighetsförrättning som gäller bildande av allmänt område betalas förrättningskostnaderna av kommunen.

212 §

Förrättningskostnaderna för en fastighetsbestämning eller för en annan förrättning genom vilken en brist i fastighetsregistret eller i fastighetsindelningen kan avhjälpas eller ett fel i fastighetssystemet rättas eller tillförlitligheten och klarheten i fastighetssystemet annars främjas skall, enligt vad som bestäms närmare genom förordning, betalas av statens medel, om fastighetsregistret förs av lantmäteribrån eller av kommunens medel om fastighetsregistret förs av

en kommunal myndighet, helt eller delvis till de delar som förrättningen har påkallats av det allmänna intresset. Förrättningsmännen beslutar om detta. I fråga om en förrättning som avses i 283 § betalas dock förrättningskostnaderna helt av statens eller kommunens medel.

283 §

Förordnande om verkställande av en förrättning som avses i 212 § 2 mom. kan utan ansökan utfärdas av den som för fastighetsregistret.

285 §

Ändring i fastighetsregisterförarens beslut om sammanslagning av fastigheter eller om rättelse av fel som avses i 277 § 2 mom. söks genom besvär hos jorddomstolen. Besvär skall anföras inom 30 dagar från delfändet av beslutet. I övrigt tillämpas på ändringssökandet vad som bestäms om sökande av ändring i en avslutad förrättning.

285 a §

Sakägare i ett ärende som gäller sammanslagning av fastigheter är sökanden och nå-gon annan vars rätt ärendet direkt gäller. En

innehavare av panträtt är sakägare i sådana fall då befrielse från inteckning beviljas utan samtycke av innehavaren av panträten.

288 a §

Sådan befrielse från inteckningsansvar som avses i 28 § 1 mom. sker på begäran av ägaren till styckningsfastigheten eller tomtten. Befrielse från inteckning sker utan att ägaren begär det i sådana fall som avses i 28 § 2 mom. och 134 § 2 mom.

I fråga om befrielse från inteckning i de fall som avses i 28 § 1 och 2 mom. eller 134 § 2 mom. tillämpas vad som i 18 kap. 6 § 2 och 3 mom. jordabalken bestäms om samtycke av ägarna till de fastigheter som kvarstår som inteckningsobjekt och av innehavarna av panträter och särskilda rättigheter som belastar dessa fastigheter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

I fråga om en tomtmätning eller en mätning av allmänt område som anhängiggjorts under giltighetstiden för den lag som gällde när denna lag träder i kraft och avslutats före denna lags ikraftträdande, tillämpas den lagstiftning som gällde vid denna lags ikraftträdande samt med stöd av den nämnda lagstiftningen utfärdade bestämmelser.

Helsingfors den 5 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Antti Kalliomäki

Nr 323

L a g**om ändring av 5 och 14 b § fastighetsregisterlagen**

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i fastighetsregisterlagen av den 16 maj 1985 (392/1985) 5 §, sådan den lyder i lag 559/1995, samt *fogas* till 14 b §, sådan den lyder i lag 274/1998, ett nytt 1 mom., varvid det nuvarande 1 mom. blir 2 mom., som följer:

5 §

Fastighetsregistret förs av lantmäteriverkets lantmäteribyråer enligt vad lantmäteriverkets centralförvaltning bestämmer. På detaljplaneområden, med undantag för sådana stranddetaljplaneområden som avses i 10 kap. markanvändnings- och bygglagen (132/1999), förs fastighetsregister likväl av kommunens fastighetsingenjör, om kommunen beslutar åta sig att föra fastighetsregister. Finns det i en kommun flera fastighetsingenjörer, skall kommunen bestämma vilken av dem som skall föra fastighetsregister.

En kommun som redan är fastighetsregisterförare kan besluta att den i fråga om en i 1 mom. avsedd detaljplan inte åtar sig att föra fastighetsregister över ett område för vilket det inte finns någon tidigare detaljplan, om inte det nya detaljplaneområdet gränsar till ett sådant detaljplaneområde över vilket kommunen redan för fastighetsregister.

En kommun som för fastighetsregister kan fatta beslut om att avstå från detta. Om kommunen genom ett tidigare beslut har avstått från att föra fastighetsregister, kan

den bara av särskilda skäl på nytt åta sig att föra fastighetsregister.

Ansvar för förändring av fastighetsregister övergår vid ingången av det femte kalenderåret efter det kalenderår under vilket kommunen har fattat ett beslut som avses i 1 eller 3 mom., om inte kommunen avtalar om något annat med lantmäteriverkets lantmäteribyrå.

14 b §

Ändring i fastighetsregisterförarens beslut som avses i denna lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen söks, om inte något annat bestäms i denna lag, genom besvär hos jorrdomstolen, varvid förvaltningsprocesslagen (586/1996) i övrigt iakttas i tillämpliga delar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

En kommun som före denna lags ikraftträdande ansvarade för fastighetsregisterföringen skall, utan särskilt beslut, sedan denna lag har trätt i kraft alltjämt svara för registerföringen på de stadsplaneområden på vil-

ka innan lagen om ändring av fastighetsbildningslagen (322/1999) hade trätt i kraft bestämmelserna om mätning och registrering av tomt och allmänt område tillämpades. Om en dylik kommun för sitt område utarbetar en första detaljplan som avses i markanvändnings- och bygglagen sedan lagen har trätt i kraft, skall kommunen sköta fastighetsregisterföringen på detta detaljplaneområde, om inte kommunen med stöd av 5 § 2 mom. beslutar något annat.

Utan hinder av 5 § kan kommunen första gången senast ett år från denna lags ikraftträdande besluta att den åtar sig att föra fas-

tighetsregister över ett sådant detaljplaneområde eller över en del av ett sådant detaljplaneområde för vilket det fanns en gällande byggnadsplan innan markanvändnings- och bygglagen trädde i kraft. Kommunens skyldighet att med stöd av kommunens beslut som avses i detta moment föra fastighetsregister börjar ett år från den dag då beslutet fattades, om inte kommunen avtalar om något annat med lantmäteriverkets lantmäteribyrå.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 5 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Antti Kalliomäki

Nr 324

L a g**om ändring av 49 a § lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter**

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 juli 1977 om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977) 49 a §, sådan den lyder i lag 556/1995 som följer:

49 a §

Av ett område som har inlösts enligt denna lag med äganderätt bildas en eller flera inlösningsenheter så att av områden som har inlösts för olika användningsändamål bildas olika enheter. Inlösningsenheter kan även bildas på annat sätt, om den som ansöker om inlösen begär detta eller om det annars är ändamålsenligt och klarheten i fastighets-systemet inte äventyras. Med inlösarens samtycke kan ett inlöst område införlivas med en fastighet som han äger sedan tidigare och som tjänar samma ändamål, om det

finns förutsättningar enligt fastighetsbildningslagen för att sammanslå den fastighet som skall bildas av det område som inlöses med den förefintliga fastigheten. Områden som hör till olika kommuner får inte ingå i en och samma registerenhet.

Om inlösen sker med stöd av markanvändnings- och bygglagen, kan av det inlösta området på inlösarens begäran bildas en annan fastighet än en inlösningsenhet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 5 mars 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Minister *Antti Kalliomäki*

Nr 325

Förordning

om ikraftträdande av lagen om ändring av 52 § kärnenergilagen

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

På föredragning av handels- och industriministern
föreskrivs med stöd av lagen den 18 december 1998 om ändring av 52 § kärnenergilagen
(1077/1998):

1 §
Lagen den 18 december 1998 om ändring
av 52 § kärnenergilagen (1077/1998) träder i
kraft den 31 mars 1999.

Åtgärder som verkställigheten av förord-
ningen förutsätter får vidtas innan förordnin-
gen träder i kraft.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 31
mars 1999.

Helsingfors den 5 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

Nr 326

Statsrådets beslut**om ändring av statsrådets beslut om de allmänna villkoren för lån som ges av statens kärnavfallshanteringsfonds tillgångar**

Utfärdat i Helsingfors den 11 mars 1999

Statsrådet har vid föredragning från handels- och industriministeriet *ändrat* 1 § 2 mom., 2 och 4 §, 5 § 2 mom. och 7 § i sitt beslut av den 18 februari 1988 om de allmänna villkoren för lån som ges av statens kärnavfallshanteringsfonds tillgångar (166/1988), av dessa 1 och 2 § sådana de lyder delvis ändrade i beslut 110/1997 samt 4 § sådan den lyder i beslut 1273/1995, som följer:

1 §

Tillämpningsområde

— — — — —
På lån som beviljas staten ur statens kärnavfallshanteringsfond tillämpas de allmänna villkor som nämns i 2—4 och 6 § samt 7 § 1 och 3 punkten.

2 §

Ränta

På lån som ur statens kärnavfallshanteringsfond givits en avfallshanteringsskyldig, dennes aktieägare eller staten upp bärs oberoende av lånetiden en ränta motsvarande Euriborräntan för tolv månader minskad med 0,15 procentenheter. Räntan justeras årligen.

Räntan på ett lån som fonden har givit fastställs utgående från den ränta som noterades två bankdagar före den dag lånet lyftes. Den årliga räntjusteringen görs utgående från den ränta som noterades två bankdagar före låneräntans förfallodag och den nya räntan upp bärs från förfallodagen.

I lånevillkoren kan avtalas om hur räntan ändras i det fall att lånet av skäl som inte

beror på låntagaren helt eller delvis sägs upp innan den avtalade lånetiden går ut.

4 §

Dröjsmålsränta

Om ett lån, en del därav eller räntan på ett lån inte betalas så att betalningen senast på förfallodagen finns på statens kärnavfallshanteringsfonds konto, är gäldenären skyldig att betala en årlig dröjsmålsränta enligt bestämmelserna i räntelagen (633/1982).

5 §

Betalning av lån

— — — — —
Statens kärnavfallshanteringsfond har rätt att säga upp ett lån som har beviljats en avfallshanteringsskyldig eller en del av det så att det förfaller till betalning före ovan avsedda förfallodag, då avsikten är att återbära ett överskott från fonden till denna gäldenär eller att ersätta staten för kostnader som avses i 50 § kärnenergilagen och som föranletts av kärnavfallshanteringsåtgärder eller då det med tanke på en sammanslagning av fondens olika

lån till gäldenären är nödvändigt att säga upp lånet.

7 §

Övriga lånevillkor

1. *Beräkning av räntan.* Vid beräkning av räntan multipliceras lånets belopp med den ränteprocent som gäller vid tidpunkten i fråga och det antal dagar under vilka ränteprocenten har varit lika stor, och divideras med 360. Detta förfarande iakttas i fråga om varje enskild ränteprocent och de erhållna resultaten adderas.

2. *Särskilda förfallogrunder.* Om räntan på ett lån, lånet eller en uppsagd del därav inte betalas på förfalldagen eller om gäldenären har givit statens kärnavfallshanteringsfond vilseledande uppgifter om faktorer som väsentligt inverkar på beviljande av lånet eller om gäldenären avlider, blir försatt i likvidation eller konkurs, ansöker om förfarande

enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller inställer sina betalningar, förfaller lånet omedelbart till betalning, om inte statens kärnavfallshanteringsfond av särskilda skäl beslutar något annat.

Om en given säkerhet inte längre kan anses tillräcklig eller det i övrigt framgår att det avtalsenliga erläggandet av lånet eller dess ränta äventyras, skall gäldenären inom en av kärnavfallshanteringsfonden bestämd tid om minst en månad och på ett sätt som den godkänner öka säkerheten eller amortera lånet så att säkerheterna motsvarar förpliktelserna. Annars förfaller lånet jämte obetalda räntor genast till betalning.

3. *Indrivningskostnader.* Gäldenären svarar för de kostnader och arvoden som föranleds av indrivningen av lånet och dess räntor samt av säkerhetens omvandling i pengar.

Detta beslut träder i kraft den 31 mars 1999. Beslutet tillämpas på lån som beviljas efter att beslutet har trätt i kraft.

Helsingfors den 11 mars 1999

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

Överinspektör Jorma Sandberg

Nr 327

Förordning
om upphävande av förordningen om affärssignum

Given i Helsingfors den 12 mars 1999

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till finansministeriets verksamhetsområde föreskrivs:

1 §	2 §
Genom denna förordning upphävs förordningen den 17 juni 1970 om affärssignum (411/1970).	Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Helsingfors den 12 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 328

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om vissa av ministeriets beslut**

Utfärdat i Helsingfors den 16 mars 1999

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 2 b § förordningen den 17 oktober 1980 om Finlands författningssamling (696/1980), sådant detta lagrum lyder i förordningen av den 22 december 1993 (1364/1993):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande beslut:

Beslutets rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
JSMb om införsel av hästar från förbundsrepubliken Jugoslavien	4/IMPORT/1999	15.3.1999	19.3.1999

Beslutet har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings föreskriftssamling. Beslutet kan fås från jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning, Glogatan 4 A, 00100 Helsingfors, tfn (09)1601.

Helsingfors den 16 mars 1999

Avdelningschef *Jaana Husu-Kallio*

Äldre regeringssekreterare Ritva Ruuskanen

Kommissionens beslut 1999/163/EG, EGT nr L 54, 2.3.1999, s. 19

Nr 322—328, 2 ark

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINGFORS 1999